

OKRESNÁ PROKURATÚRA TRNAVA
Vajanského 22, 918 67 Trnava 1

Číslo: 1 Pv 5/18/2207-31
EEČ: 2-21-114-2020

Trnava 10.01.2020

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**
Trestný čin: prečin: podvod podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona
Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvinenej:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorá je trestne stíhaná pre trestný čin:

- prečin: podvod podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

1/ dňa 22.11.2001 v Trnave na XXXXX v predajni firmy XXXXX – XXXXX, ktorá vystupovala v postavení sprostredkovateľa, obvinená prostredníctvom svojej zamestnankyne, uzatvorila na svoje meno zmluvu o úvere číslo 2114720544 so spoločnosťou XXXXX, a.s., XXXXX, pri podpise zmluvy predložila svoje osobné doklady, daňové priznanie a živnostenský list a tým prezentovala svoju platobnú schopnosť, hoci vedela o svojej nepriaznivej finančnej situácii, predmetom zmluvy bola kúpa tovaru - posuvné dvere značky Carmel v predajnej cene 34.000 Sk (1.128,59 €), pričom v predajni uhradila akontáciu vo výške 6.800 Sk (225,72 €) a na základe predložených dokladov jej bol spoločnosťou XXXXX poskytnutý úver vo výške 27.200 Sk (902,87 €), ktorý sa menovaná zaviazala splácať v 24 mesačných splátkach po 1.621 Sk (53,81 €) mesačne, pričom k dnešnému dňu uhradila iba 4 splátky a nesplatením úveru spoločnosti XXXXX, a.s. spôsobila škodu vo výške 687,65 €,

2/ dňa 13.12.2001 v Trnave na XXXXX v predajni firmy XXXXX – XXXXX ktorá

vystupovala v postavení sprostredkovateľa, obvinená prostredníctvom svojej zamestnankyne, uzatvorila na svoje mene zmluvu o prenájme s následnou kúpou prenajatej veci č. XXXXX so spoločnosťou XXXXX, XXXXX, predmetom ktorej bol prenájom nábytku v hodnote 92.540 Sk (3.071,77 €), hoci vedela o svojej nepriaznivej finančnej situácii, pri podpise zmluvy predložila svoju XXXXX kartu č. Q00707, na mieste zaplatila počiatočnú platbu vo výške 18.520 Sk (614,75 €) a zvyšok hodnoty prenajatého tovaru sa zaviazala splácať po dobu 20 mesiacov v pravidelných mesačných splátkach vo výške 3.701 Sk (122,85 €), obvinená dlžné nájomné splácala nepravidelne a nie načas, v dôsledku čoho došlo zo strany spoločnosti Quatro k výpovedi zo zmluvy, čím spôsobila spoločnosti XXXXX, právnenému nástupcovi spoločnosti XXXXX škodu vo výške 2.211,31 €,

3/ dňa 22.01.2002 v Trnave na XXXXX v predajni firmy XXXXX – XXXXX ktorá vystupovala v postavení sprostredkovateľa, obvinená prostredníctvom svojej zamestnankyne, uzatvorila vo svojom mene zmluvu o prenájme s následnou kúpou prenajatej veci č. XXXXX so spoločnosťou XXXXX a.s., XXXXX, predmetom ktorej bol prenájom nábytku v hodnote 29.987 Sk (995,39 €), pričom pri podpise zmluvy predložila svoju XXXXX kartu č. Q00707 a hodnotu prenajatého tovaru sa zaviazala splácať po dobu 30 mesiacov v pravidelných mesačných splátkach vo výške 1.000 Sk (33,19 €), hoci nemala dostatok finančných prostriedkov na úhradu splátok, prenajatý tovar nevrátila, čím spôsobila spoločnosti XXXXX s.r.o., právnenému nástupcovi spoločnosti XXXXX a.s. škodu vo výške 962,62 €,

4/ dňa 11.03.2002 v Trnave na XXXXX sprostredkovala ako živnostníčka pod obchodným menom XXXXX – XXXXX uzatvorenie úverovej zmluvy č. 2214720007 medzi spoločnosťou XXXXX a.s., XXXXX a zákazníčkou XXXXX, kde predmetom zmluvy bola kúpa tovaru, a to nábytok značky Interiér v predajnej cene 16.103 Sk (534,52 €), na základe predložených dokladov bol spoločnosťou XXXXX, poskytnutý úver vo výške 14.122 Sk (468,76 €), ktorý bol vyplatený spoločnosťou XXXXX na účet firmy XXXXX – XXXXX pričom obvinená nedodala XXXXX tovar a toto ani nemala v úmysle, a po zrušení úverovej zmluvy nevrátila na účet spoločnosti XXXXX vyplatenú sumu úveru, čím spôsobila spoločnosti XXXXX a.s. škodu vo výške 534,52 €,

5/ v období od 08.12.2000 do 05.04.2002 ako živnostníčka podnikajúca pod obchodným menom XXXXX – XXXXX prevádzka XXXXX, XXXXX, odobrala od spoločnosti XXXXX s.r.o., XXXXX, tovar v celkovej hodnote 202.373,60 Sk (6.717,57 €), na základe čoho jej boli vystavené faktúry za odobratý tovar, pričom XXXXX neuhradila faktúry v plnej výške, kde z faktúry č. 29313011 zo dňa 08.12.2000 neuhradila zostatok vo výške 37.592,60 Sk (1.247,85 €), z faktúry č. 29313022 zo dňa 04.08.2001 neuhradila zostatok vo výške 33.464,60 Sk (1.110,82 €) a z faktúry č. 20313084 zo dňa 05.04.2002 neuhradila zostatok vo výške 21.049 Sk (698,70 €), pričom tovar odobrala aj napriek tomu, že mala vedomosť o tom, že nie je schopná jednotlivé faktúry za odobratý tovar uhradiť v plnej výške, čím spôsobila spoločnosti XXXXX s.r.o. škodu vo výške 3.057,37 €,

6/ dňa 16.05.2002 v Trnave na XXXXX, v predajni firmy XXXXX – XXXXX obvinená sa zaviazala zabezpečiť XXXXX na základe objednávky výrobu kuchynskej linky na mieru v celkovej hodnote 49.000 Sk (1.626,50 €), pričom pri objednávke tovaru v predajni osobne prevzala od XXXXX zálohu vo výške 25.000 Sk (829,85 €) a zaviazala sa kuchynskú linku dodať v druhom júlovom týždni roku 2002, napriek

tomu, že nemala v úmysle objednávku vybaviť, pričom do dnešného dňa len sčasti vrátila zálohu vo výške 12.000 Sk (398,33 €), čím XXXXX spôsobila škodu vo výške 431,52 €,

7/ dňa 19.06.2002 v Trnave na XXXXX, v predajni firmy XXXXX – XXXXX obvinená sa zaviazala na základe zmluvy o dielo dodať Petrovi a XXXXX dva kusy kožených kresiel, pričom prostredníctvom svojej zamestnankyne prevzala zálohu vo výške 15.000 Sk (497,91 €) a zaviazala sa dodať tovar do jedného mesiaca, napriek tomu, že nemala v úmysle zmluvu dodržať, pričom do dnešného dňa len sčasti vrátila zálohu vo výške 2.000 Sk (66,39 €), čím XXXXX spôsobila škodu vo výške 431,52 €,

8/ dňa 08.07.2002 v Trnave na XXXXX v predajni firmy XXXXX – XXXXX obvinená sa zaviazala na základe objednávky XXXXX vyrobiť a dodať sedáciu súpravu značky Sabina, pričom dňa 16.08.2002 prostredníctvom svojej zamestnankyne prevzala zálohu vo výške 16.000 Sk (531,10 €) a zaviazala sa tovar dodať do 4 týždňov od zaplatenia zálohy, napriek tomu, že nemala v úmysle objednávku vybaviť, pričom do dnešného dňa len sčasti vrátila zálohu vo výške 2.000 Sk (66,39 €), čím XXXXX spôsobila škodu vo výške 464,71 €,

9/ dňa 15.07.2002 v Trnave na Paulínskej ulici 20/A, v predajni firmy XXXXX – XXXXX obvinená sa zaviazala na základe objednávky firmy Lignofer s.r.o. XXXXX, ktorú zastupoval zamestnanec XXXXX, dodať sedáciu súpravu značky Siena, pričom prevzala prostredníctvom zamestnankyne pri spísaní objednávky zálohu vo výške 7.000 Sk (232,36 €) a zaviazala sa tovar dodať do 2 týždňov od zaplatenia zálohy, napriek tomu, že nemala v úmysle objednávku vybaviť, čím firme Lignofer, s.r.o. spôsobila škodu vo výške 165,97 €,

10/ dňa 16.07.2002 v Trnave na XXXXX, v predajni firmy XXXXX – XXXXX obvinená sa zaviazala na základe objednávky Jána a XXXXX dodať sedačku značky Belgia, pričom pri spísaní objednávky osobne prevzala zálohu vo výške 10.000 Sk (331,94 €) a zaviazala sa tovar dodať najneskôr do 21 dní, napriek tomu, že nemala v úmysle objednávku vybaviť, pričom do dnešného dňa len sčasti vrátila zálohu vo výške 7.000 Sk (232,36 €), čím XXXXX spôsobila škodu vo výške 99,58 €,

11/ dňa 17.07.2002 v Trnave na XXXXX, v predajni firmy XXXXX – XXXXX obvinená sa zaviazala na základe objednávky Edmunda Minárika dodať sedáciu súpravu značky Belgia, pričom pri objednávke prostredníctvom svojej zamestnankyne prevzala zálohu vo výške 10.000 Sk (331,94 €) a zaviazala sa tovar dodať najneskôr do 3 týždňov, napriek tomu, že nemala v úmysle objednávku vybaviť, pričom do dnešného dňa len sčasti vrátila zálohu vo výške 2.000 Sk (66,39 €), čím Edmundovi Minárikovi spôsobila škodu vo výške 265,55 €,

12/ dňa 19.07.2002 v Trnave na XXXXX, v predajni firmy XXXXX – XXXXX obvinená sa zaviazala na základe zmluvy o dielo XXXXX vyhotoviť a namontovať posuvné dvere značky Couli-door, pričom pri podpise zmluvy prevzala zálohu vo výške 10.000 Sk (331,94 €) a zaviazala sa tovar dodať a namontovať do 15. pracovných dní, napriek tomu, že nemala v úmysle zmluvu dodržať, pričom do dnešného dňa len sčasti vrátila zálohu vo výške 2.000 Sk (66,39 €), čím XXXXX spôsobila škodu vo výške 265,55 €,

13/ dňa 25.07.2002 v Trnave na XXXXX, v predajni firmy XXXXX – XXXXX obvinená sa zaviazala na základe zmluvy o dielo XXXXX vyhotoviť a namontovať vstavanú

vešniakovú skriňu, pričom pri uzatvorení zmluvy prevzala zálohu vo výške 15.900 Sk (527,78 €) a zaviazala sa dodať a namontovať tovar do 12. pracovných dní, napriek tomu, že nemala v úmysle zmluvu dodržať, čím XXXXX spôsobila škodu vo výške 129,46 €,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Uznesením policajného orgánu Obvodného oddelenia PZ XXXXX pod ČVS: ORP-1505/TT-2002 zo dňa 29.10.2002 bolo podľa § 160 Trestného poriadku účinného v tom čase začaté trestné stíhanie pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku (poškodená XXXXX).

Uznesením policajného orgánu Obvodného oddelenia PZ XXXXX pod ČVS: ORP-1507/TT-2002 zo dňa 30.10.2002 bolo podľa § 160 Trestného poriadku účinného v tom čase začaté trestné stíhanie pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku (poškodená spoločnosť XXXXX).

Uznesením policajného orgánu Obvodného oddelenia PZ XXXXX pod ČVS: ORP-1512/TT-2002 zo dňa 30.10.2002 bolo podľa § 160 Trestného poriadku účinného v tom čase začaté trestné stíhanie pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku (poškodená XXXXX).

Uznesením policajného orgánu Obvodného oddelenia PZ XXXXX pod ČVS: ORP-262/TT-2003 zo dňa 26.06.2003 bolo podľa § 160 Trestného poriadku účinného v tom čase začaté trestné stíhanie pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku (poškodená spoločnosť XXXXX a.s.).

Uznesením policajného orgánu Obvodného oddelenia PZ XXXXX pod ČVS: ORP-572/TT-2003 zo dňa 26.06.2003 bolo podľa § 160 Trestného poriadku účinného v tom čase začaté trestné stíhanie pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku (poškodená spoločnosť XXXXX, a.s.).

Uznesením policajného orgánu Obvodného oddelenia PZ XXXXX pod ČVS: ORP-467/TT-2003 zo dňa 25.08.2003 bolo podľa § 160 Trestného poriadku účinného v tom čase začaté trestné stíhanie pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku (poškodená spoločnosť XXXXX a.s.).

Uznesením policajného orgánu Obvodného oddelenia PZ XXXXX pod ČVS: ORP-396/TT-2003 zo dňa 25.08.2003 bolo podľa § 160 Trestného poriadku účinného v tom čase začaté trestné stíhanie pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku (poškodená spoločnosť Quatro, a.s.).

Uznesením policajného orgánu Obvodného oddelenia PZ XXXXX pod ČVS: ORP-1507/TT-2002 zo dňa 27.08.2003 bolo podľa § 163 Trestného poriadku účinného v tom čase vznesené obvinenie XXXXX pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku (poškodená spoločnosť XXXXX s.r.o.).

Uznesením policajného orgánu Obvodného oddelenia PZ XXXXX pod ČVS: ORP-1512/TT-2002 zo dňa 13.10.2003 bolo podľa § 160 Trestného poriadku účinného v tom čase začaté trestné stíhanie a súčasne podľa § 163 ods. 1 Trestného poriadku účinného v tom čase vznesené obvinenie XXXXX pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku (poškodení XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX s.r.o., XXXXX, XXXXX).

Uznesením policajného orgánu Obvodného oddelenia PZ XXXXX pod ČVS: ORP-1505/TT-2002 zo dňa 26.11.2003 bolo podľa § 163 Trestného poriadku účinného v tom čase vznesené obvinenie XXXXX pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku (poškodená XXXXX).

Uznesením policajného orgánu odboru skráteného vyšetrovania úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ XXXXX pod ČVS: ORP-262/1-OSV-TT-2003 zo dňa 17.11.2004 bolo podľa § 163 Trestného poriadku účinného v tom čase vznesené obvinenie XXXXX pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku (poškodená spoločnosť XXXXX, a.s.).

Uznesením policajného orgánu odboru skráteného vyšetrovania úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ XXXXX pod ČVS: ORP-396/1-OSV-TT-2003 zo dňa 15.02.2005 bolo podľa § 163 Trestného poriadku účinného v tom čase vznesené obvinenie XXXXX pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku (poškodená spoločnosť XXXXX, a.s.).

Uznesením policajného orgánu odboru skráteného vyšetrovania úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ XXXXX pod ČVS: ORP-572/1-OSV-TT-2003 zo dňa 15.02.2005 bolo podľa § 163 Trestného poriadku účinného v tom čase vznesené obvinenie XXXXX pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku (poškodená spoločnosť XXXXX, a.s.).

Uznesením policajného orgánu odboru skráteného vyšetrovania úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ XXXXX pod ČVS: ORP-467/1-OSV-TT-2003 zo dňa 15.02.2005 bolo podľa § 163 Trestného poriadku účinného v tom čase vznesené obvinenie XXXXX pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku (poškodená spoločnosť XXXXX a.s.).

Uznesením policajného orgánu odboru skráteného vyšetrovania úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ XXXXX pod ČVS: ORP-1507/1-OSV-TT-2002 zo dňa 25.02.2004 a následne uzneseniami vyšetrovateľa úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ XXXXX ČVS: ORP-

517/OEK-TT-2004 zo dňa 14.02.2005 a 18.04.2005 boli vyššie uvedené trestné veci spojené na spoločné konanie.

Uznesením vyšetrovateľa úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ XXXXX ČVS: ORP-517/OEK-TT-2004 zo dňa 26.10.2005 bolo trestné stíhanie obvinenej XXXXX podľa § 173 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku účinného v tom čase prerušené, nakoľko pre neprítomnosť obvinenej nebolo možné vec náležite objasniť.

Uznesením vyšetrovateľa úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ XXXXX ČVS: ORP-517/OEK-TT-2004 zo dňa 25.08.2015 bolo v trestnom stíhaní obvinenej XXXXX podľa § 228 ods. 5 Trestného poriadku pokračované, nakoľko sa podarilo vypátrať pobyt obvinenej v USA.

Dňa 28.08.2015 došlo k zmene právnej kvalifikácie obvinenej tak, že jej konanie bolo posúdené ako pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného od 01.01.2006. Vo vzťahu k právnej kvalifikácii skutku s poukazom na znenie ustanovenia § 2 ods. 1 Trestného zákona uvádzam, že pre právnu kvalifikáciu skutku sa primárne aplikuje zákon účinný v čase spáchania činu, v posudzovanom prípade zákon č. 140/1961 Zb. Podľa zákona, ktorý vstúpil do platnosti a účinnosti neskôr sa konanie skutok posudzuje len v prípade, že je to pre páchatela priaznivejšie. Vo všeobecnosti možno uviesť, že za priaznivejši možno považovať ten zákon, v prípade aplikácie ktorého je možné pre páchatela dosiahnuť priaznivejší výsledok v podobe nižšieho trestu, prípadne úplnú beztrestnosť. Právna kvalifikácia skutkov, pre ktoré bolo v tejto trestnej veci obvinenej vznesené obvinenie, sa pre obvinenú javí byť priaznivejšia v prípade, a to s prihliadnutím na výšku trestnej sadzby a jeho kvalifikáciu v základnej skutkovej podstate, preto jej konanie bolo posúdené podľa neskoršieho zákona ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Následne bolo požiadané žiadosťou o právnu pomoc do USA o doručenie uznesení policajta obvinenej a jej následný výsluch, ku ktorej vybaveniu a jej následnému prekladu došlo v októbri 2018. Po tom, čo boli obvinenej doručené všetky uznesenia o vznesení obvinenia došlo k opätovnému prepočutiu poškodených a svedkov kontradiktórnym spôsobom.

Obvinená XXXXX vo výpovedi konanej dňa 06.08.2004 uviedla, že je majiteľkou firmy XXXXX – XXXXX pričom uvedenú živnostenskú činnosť začala vykonávať na základe živnostenského oprávnenia od dňa 17.03.1998. V rokoch 2001 a 2002 prevádzkovala predajňu nábytku na XXXXX v Trnave. V podnikaní sa jej darilo, pričom nemala žiadne finančné problémy. Asi koncom mesiaca júl 2002 ochorela na salmonelózu, bola práceneschopná viac ako mesiac a do prevádzky tak nemohla chodiť. Vzhľadom na to neuhradila nájom za priestory prevádzky, majiteľ priestorov tak vymenil zámok a nepustil jej predavačku do predajne, pričom im tam neumožnil vstup asi dva – tri týždne. Oznamil im, že až po zaplatení dlžného na nájomnom ich do prevádzky pustí. Dlžná suma však bola vo výške 60.000 Sk, ktoré takto narýchlo nevedela zohnať, preto jej oznámil, že ako protihodnotu si vezme nejaký nábytok z predajne. Po vpustení jej predavačky do predajne však táto zistila, že v predajni ostal len ten najlacnejší nábytok. Na vrátenie záloh klientom si tak požičala od priateľa XXXXX z Kanady, avšak ju u nej doma na XXXXX v Trnave v novembri 2002 vykradli. Nejaké finančné čiastky však niektorým zákazníkom

vrátila. Celý zostávajúci dlh však neuhradila, pretože nemala dostatok peňazí. Uviedla, že si je vedomá všetkých podlžností voči poškodeným osobám, pričom poznamenala, že dlžnú čiastku chce jednotlivým zákazníkom uhradiť.

Obvinená bola dňa 17.08.2018 vypočutá aj cestou právnej pomoci na území Spojených štátov amerických, v rámci ktorého vypovedala, že približne v roku 2003 alebo 2004 odišla do Spojených štátov amerických s obchodným partnerom a zostala tam tak dlho, aby tam jej dcéra mohla pracovať, pričom sa jej tam narodil aj jej syn. Ku skutkom, ktoré sú jej kladené za vinu uviedla, že dôvodom, prečo nedodala objednaný tovar viacerým poškodeným zákazníkom, bola skutočnosť, že obchod bol zatvorený, nemohla sa doň teda dostať, peniaze aj s menami zákazníkov boli v obchode, avšak ona sa do obchodu nikdy nevrátila. Nespokojnými zákazníkmi bola kontaktovaná, vrátila im 50-60 % dlžných súm, obchod bol zatvorený, nábytok nemala, ale peniaze by chcela vrátiť.

Svedkyňa – poškodená XXXXX (č.l. 107-111) ako splnomocnená zástupkyňa spoločnosti XXXXX a.s. vypovedala, že zmluva o prenájme č. XXXXX e.č. 403658 medzi spoločnosťou XXXXX a.s. a XXXXX bola uzatvorená dňa 22.01.2002, pričom predmetom tejto zmluvy bol nábytok v hodnote 29.987 Sk, pričom nájomné sa obvinená zaviazala uhradiť v 30 mesačných splátkach po 1.000 Sk. Obvinená uhradila iba jednu splátku vo výške 987 Sk a ďalšie už nesplácala. Ďalej uviedla, že spoločnosť jej poslala dňa 12.07.2002 upomienku, na ktorú však nereagovala a dňa 16.09.2002 jej bola zaslaná výpoveď zo zmluvy, ktorú však neprevzala. Spoločnosti XXXXX a.s. tak bola spôsobená škoda vo výške 29.000 Sk.

Svedkyňa –poškodená XXXXX (č.l. 155-171) ako splnomocnená zástupkyňa spoločnosti XXXXX a.s. uviedla, že dňa 22.01.2002 si obvinená uzatvorila so spoločnosťou zmluvu o prenájme s následnou kúpou prenajatej veci č. XXXXX na výrobok v hodnote 29 987 Sk, ktorý sa zaviazala splatiť v 30-tich splátkach po 1000 Sk. Spoločnosti však uhradila iba jednu splátku, čím spôsobila škodu vo výške 29 000 Sk. Dňa 13.12.2001 obvinená uzatvorila so spoločnosťou zmluvu o prenájme s následnou kúpou prenajatej veci č. XXXXX na výrobok v hodnote 92.540 Sk, pričom v predajni uhradila akontáciu vo výške 18.520 Sk a výrobok sa zaviazala splatiť v 20-tich splátkach po 3.701 Sk. Do dnešného dňa však spoločnosti uhradila len dve splátky, čím spoločnosti spôsobila škodu vo výške 66.618 Sk. Ďalej uviedla, že v decembri roku 2006 došlo k odpredaju pohľadávky spoločnosti XXXXX s.r.o., pričom pri odpredaji pohľadávky bol spoločnosti XXXXX postúpený celý spisový materiál.

Svedkyňa – poškodená XXXXX (č.l. 112-123) ako splnomocnená zástupkyňa spoločnosti XXXXX s.r.o., na ktorú bola postúpená pohľadávka (č.l. 127-142) od spoločnosti XXXXX a.s. (XXXXX a.s.). Vypovedala, že z postúpeného spisového materiálu vyplýva, že spoločnosť Quatro a.s. uzatvorila dňa 22.01.2002 s obvinenou zmluvu o prenájme č. XXXXX, predmetom financovania bol nábytok v celkovej výške 29.987 Sk, ktorý sa obvinená zaviazala splácať. Obvinená však túto povinnosť nedodržala, čím sa dostala do omeškania s úhradou dlžnej sumy, pričom dňa 16.09.2002 došlo k výpovedi zmluvy o prenájme. Výška pohľadávky tak predstavuje sumu vo výške 1.587,29 €, ktorá pozostáva z neuhradeného úveru vo výške 962,62 € a zmluvného úroku vo výške 624,67 €. Z postúpeného spisového materiálu mala ďalej za preukázané, že spoločnosť XXXXX a.s. uzatvorila s obvinenou dňa 13.12.2001 zmluvu o prenájme č. XXXXX, predmetom financovania

ktorej bol nábytok v celkovej výške 92.540 Sk, ktorý sa obvinená zaviazala splácať v pravidelných 20-tich mesačných splátkach po 3.701 Sk s počiatočnou akontáciou vo výške 18.520 Sk. Obvinená však túto povinnosť nedodrжала, čím sa dostala do omeškania a dňa 16.09.2002 došlo k výpovedi zo zmluvy o prenájme. Spoločnosť XXXXX s.r.o. zaslala obvinenej dňa 11.04.2008 prvú upomienku a dňa 28.04.2008 dôrazné upozornenie a dňa 04.06.2008 predžalobnú upomienku. Obvinená však do dnešného dňa nič neuhradila a výška pohľadávky tak predstavuje sumu vo výške 3.646,29 €, ktorá pozostáva z neuhradeného úveru vo výške 2.211,31 € a zmluvného úroku vo výške 1.434,98 €.

Svedok - poškodený XXXXX (č.l. 143-153) ako splnomocnený zástupca spoločnosti XXXXX s.r.o., vo svojej výpovedi zopakoval skutočnosti, ktoré pri svojom výsluchu uviedla splnomocnená zástupkyňa spoločnosti XXXXX s.r.o. XXXXX. Uviedol, že predmetom týchto zmlúv bol nábytok a obvinená neuhradila spoločnosti žiadnu platbu. Poznamenal, že v civilnom konaní neboli uplatnené žiadne pohľadávky voči obvinenej, nakoľko zo správania sa obvinenej je zrejmé, že táto nemá v úmysle dlžnú sumu uhradiť. Pripojil sa k trestnému stíhaniu a žiada uhradiť sumu 5.233,58 €.

Svedkyňa – poškodená XXXXX (č.l. 172-188) vypovedala, že dňa 16.05.2002 bola v predajni obvinenej za účelom objednávky na vyrobenie kuchynskej linky na mieru, pričom zaplatila zálohu vo výške 25.000 Sk, na čo jej bol, vystavený aj pokladničný príjmový blok o zaplatení zálohy s dobou dodania zákazky na druhý júlový týždeň roku 2002. Kuchynská linka bola v celkovej hodnote 49.000 Sk (1.626, 50 €). Nakoľko nebol v uvedenej lehote dodaná, v auguste roku 2002 šla osobne do predajne, kde jej bolo oznámené, že majiteľka je práceneschopná, pričom predavačka jej nevedela vôbec nič uviesť k jej kuchynskej linke. Majiteľka telefón nezdvíhala, takže sa s ňou nedalo žiadnym spôsobom skontaktovať. Následne dňa 10.09.2002 jej z predajne poslali list, v ktorom bolo uvedené, že tovar bude dodaný v lehote 30 dní odo dňa doručenia oznámenia a v prípade, že nebude možné dodávku realizovať, bude jej vrátená peňažná záloha vo výške 25.000 Sk (829,84 €) poštovou poukázkou. Dňa 18.10.2002 poškodená poslala sms správu majiteľke predajne, v ktorej jej oznámila, že na ňu podá trestné oznámenie, na čo jej obvinená dňa 21.10.2002 poslala sms správu, v ktorej jej uviedla, že jej nasledujúci deň pošle peniaze. Dňa 25.10.2002 jej obvinená zaslala 10.000 Sk poštovou poukázkou, pričom zvyšok peňazí, t.j. sumu 15.000 Sk jej do dnešného dňa nevrátila. Vo svojej výpovedi zo dňa 18.05.2005 uviedla, že dlžnú sumu vo výške 13.000 Sk jej 11.11.2004 uhradila matka obvinenej XXXXX, a to priamym vkladom na jej účet. Na základe toho uviedla, že sa k trestnému stíhaniu nepripája a nežiada náhradu škody.

Svedkyňa – poškodená XXXXX (č.l. 189-195, 204-208), ktorá ako konateľka spoločnosti XXXXX s.r.o. vypovedala, že firma XXXXX zastúpená obvinenou dlhuje spoločnosti XXXXX s.r.o. za nezaplatený nábytok finančné čiastky pozostávajúce z nezaplatených faktúr, a to za faktúru č. 2931011 zo dňa 08.12.2000 nezaplatený zostatok 37.592,60 Sk (1.247,85 €), za faktúru č. 2931022 zo dňa 04.08.2001 nezaplatený zostatok 33.464,60 Sk (1.110,80 €) a za faktúru č. 20313084 zo dňa 05.04.2002 nezaplatený zostatok 21.049 Sk (698,70 €). Uviedla, že obvinenú v priebehu rokov 2000 až 2002 viackrát písomne aj osobne žiadali o úhradu faktúr, avšak neúspešne. Posledné stretnutie s obvinenou sa uskutočnilo 25.09.2002, na ktorom obvinená prehlásila, že do 30.10.2002 zaplatí polovicu z dlžnej sumy

a zostatok do konca roka 2002, avšak nič z toho nesplnila. Obvinená tak spoločnosť XXXXX s.r.o. dlží sumu 3.057,40 €, ktorú si uplatňujú v trestnom konaní.

Svedkyňa – poškodená XXXXX (č.l. 211-220) vypovedala, že dňa 19.06.2002 si od obvinenej objednala dve kožené kreslá, za ktoré zložila zálohu vo výške 15.000 Sk. Do jedného mesiaca však objednávka vybavená nebola, preto obvinenú urgovala. V spoločnosti XXXXX jej však bolo oznámené, že nemajú dostatok materiálu na výrobu, preto má ešte chvíľu počkať. Po ďalších neúspešných urgenciách prišla do prevádzky dňa 08.10.2002 a tam zistila, že uvedená firma tam už nesídlí. Objednaný nábytok jej tak nebol nikdy dodaný, pričom ani záloha jej nebola nikdy vrátená.

Svedkyňa – poškodená XXXXX (č.l. 221-230) vo svojej výpovedi uvádzala, že dňa 08.07.2002 v predajni XXXXX – XXXXX spísala objednávku na sedáciu súpravu Sabina, za ktorú dňa 16.07.2002 zaplatila v hotovosti zálohu vo výške 16.000 Sk (531,10 €). Po zaplatení tejto zálohy mala do štyroch týždňov obdržať v mieste svojho bydliska objednanú sedáciu súpravu, pričom zvyšok predajnej ceny za sedáciu súpravu mala splatiť formou splátok. Vzhľadom k tomu, že po mesiaci nebola sedacia súprava doručená, informovala sa na predajni, kde jej predavačka povedala, že sa viacerí chodia sťažovať a ponúkla jej inú sedačku, ktorú však nechcela. Niekedy v mesiaci august 2002 zistila, že predajňa je z technických príčin zatvorená. Dňa 11.09.2002 dostala z predajne doporučený dopis, v ktorom bolo uvedené, že do 30 dní dostane buď objednanú sedáciu súpravu alebo jej vrátia zálohu. Do dnešného dňa jej však nebola dodaná ani sedacia súprava. Asi po roku od objednávky jej obvinená poštovou poukážkou vrátila sumu vo výške 2.000 Sk (66,38 €). Konaním obvinenej jej bola spôsobená škoda vo výške 464,71 €.

Svedok – poškodený XXXXX (č.l. 231) uviedol, že dňa 17.07.2002 bol v predajni u obvinenej, kde si objednal sedáciu súpravu, za ktorú zaplatil zálohu vo výške 10.000 Sk (331,94 €). Pracovníčka predajne mu oznámila, že tovar bude dovezený najneskôr do troch týždňov od zaplatenia zálohy. Po uplynutí uvedenej doby šiel do predajne nábytku opýtať sa na dôvod nedodania tovaru, pracovníci mu sľúbili dodania v najbližších dňoch. Dňa 10.09.2002 obdržal od obvinenej doporučený list, v ktorom mu oznámila, že predajňa je z technických príčin zatvorená, ale tovar, za ktorý zaplatil zálohu, mu bude dodaný do 30 dní a ak nie, tak mu bude jeho záloha vrátená. Nedošlo však ani k dodaniu tovaru a ani k vráteniu zálohy, čím poškodenému vznikla škoda vo výške 10.000 Sk (331,94 €).

Svedok – poškodený XXXXX (č.l. 232-249) ako dedič po poškodenom XXXXX uviedol, že jeho otec si v predajni nábytku, ktorý prevádzkovala obvinená XXXXX objednal sedáciu súpravu, za ktorú zložil zálohu vo výške 10.000 Sk (331,94 €). Objednaný tovar však do dnešného dňa nebol dodaný. Otcovi bolo vrátených len 2.000 Sk (66,38 €) prostredníctvom poštovej poukážky. Uvedeným konaním tak jeho otcovi bola spôsobená škoda vo výške 8.000 Sk (265,55 €).

Svedkyňa – poškodená XXXXX (č.l. 252-262) vypovedala, že dňa 19.07.2002 prišla do Trnavy do predajne XXXXX za účelom objednania si posuvných dverí značky Couli-door. V predajni sa nachádzal XXXXX, s ktorým spísala zmluvu o dielo, predmetom ktorej bolo vyhotovenie a montáž posuvných dverí, pričom pri podpise tejto zmluvy prevzal pán Tóth zálohu vo výške 10.000 Sk (331,94 €).

V zmluve bola dohodnutá doba dodania tovaru do 15 dní. Doba dodania nebola dodržaná, preto v septembri niekoľkokrát telefonovala s obvinenou ako aj s jej manželom, ktorý sa vyhovárati na to, že vyrobili zlé dvere, že budú dodané neskôr. Neskôr zistila, že predajňa je zrušená, pri telefonickom kontakte ju najskôr uistovali, že peniaze jej vrátia. V nasledujúcom roku 2003 v období apríl – máj jej poštovou preukázkou bolo zaslaných 2.000 Sk (66,38 €). Konaním obvinenej tak poškodenej bola spôsobená škoda vo výške 8.000 Sk (265,55 €).

Svedkyňa – poškodená XXXXX (č.l. 263-268, 275-279), ktorá uviedla, že dňa 16.07.2002 spoločne so svojim manželom XXXXX navštívila predajňu nábytku XXXXX v ktorej si objednali sedačku značky Belgia, za ktorú zaplatili zálohu vo výške 10.000 Sk (331,94 €). Peniaze odovzdala obvinenej, ktorá im vystavila potvrdenie (č.l. 270). Nakoľko im sedačku v dojednanej lehote 21 dní nebola privezená, išla v mesiaci august do predajne informovať sa, kde je problém. Ani po tvrdení, že bude privezená do 30 dní, sedačka nebola dodaná, snažila sa skontaktovať s obvinenou. Jej manžel pán XXXXX im oznámil, že manželka je chorá a ich predavačka je na dovolenke, avšak uistil ju, že sedačka bude dodaná. Sedačka však nebola dovezená vôbec. Po uplynutí nejakého času prišli na meno jej manžela dve poštové poukázky (č.l. 269), prostredníctvom ktorých obvinená vrátila sumu 7.000 Sk (232,36 €). Konaním obvinenej im tak bola spôsobená škoda vo výške 3.000 Sk (99,58 €). Zhodne vypovedal aj **svedok – poškodený XXXXX** (č.l. 310-317).

Svedok – poškodený XXXXX (č.l. 280-281) ako splnomocnený zástupca spoločnosti XXXXX s.r.o. vypovedal, že dňa 14.07.2002 bol spoločnosťou vyslaný do predajne nábytku XXXXX aby objednal sedáciu súpravu značky Siena. Keďže pri sebe nemal peniaze, ktoré požadovali ako zálohu, nasledujúci deň prišiel do predajne opäť, kde zložil zálohu vo výške 7.000 Sk (232,36 €), o čom dostal aj pokladničný blok. Zákazka mala byť vyhotovená do desiatich dní, nakoľko však do mesiaca nebola zásielka dodaná, niekoľkokrát navštívil predajňu, kde mu bolo oznámené, že nemajú látku, avšak tovar bude dodaný. V mesiaci máj majiteľka firmy XXXXX zaslala spoločnosti XXXXX s.r.o. finančnú hotovosť vo výške 2.000 Sk (66,38 €). Spoločnosti tak vznikla škoda vo výške 5.000 Sk (165,98 €).

Svedok – poškodený XXXXX (č.l. 282-290), konateľ spoločnosti Linghofer s.r.o. uviedol, že v roku 2002 sa firma sťahovala do vlastných priestorov, ktoré chceli vybaviť nábytkom. Ich zamestnanec XXXXX uviedol, že má známych, ktorí predávajú nábytok. Priniesol im katalóg, z ktorého si vybrali nábytok a dali mu finančnú hotovosť 7.000 Sk (232,36 €) na zaplatenie zálohy, o čom im priniesol aj doklad. Objednaný tovar mal byť doručený do jedného mesiaca. To sa však nestalo, s firmou XXXXX nebolo možné skontaktovať sa, nakoľko bola zrušená. Po nejakom čase im bola zo strany majiteľky vrátená finančná čiastka 2.000 Sk (66,38 €). Konaním obvinenej im bola spôsobená škoda vo výške 5.000 Sk (166 €).

Svedkyňa – poškodená XXXXX (č.l. 291-301) uviedla, že dňa 25.07.2002 uzatvorila so spoločnosťou XXXXX zmluvu o dielo, predmetom ktorej bolo vyhotovenie vstavanej vešiakovej skrine, pričom pri uzatváraní zmluvy vyplatila zálohu vo výške 15.900 Sk (527,78 €). Tovar mal byť dodaný a namontovaný do 12 pracovných dní, čo však nebolo realizované. Obvinená a jej manžel sa jej viackrát vyhovárati na nedostatok času, ale vždy prisľúbili, že tovar bude dodaný. Poštovou poukážkou jej následne bola vrátená suma 2.000 Sk (66,38 €). Na iné si

nespomínala. Vyšetrovateľom jej boli predložené k nahliadnutiu poštové poukážky, z ktorých vyplývalo, že v mesiaci október jej boli od obvinenej zaslané finančné prostriedky na dvakrát, a to vo výške 5.000 Sk (165,96 €). Poukázala na to, že v súvislosti s touto vecou bola aj na obchodnej inšpekcii. Uvedeným konaním jej tak bola spôsobená škoda vo výške 3.900 Sk (129,46 €).

Svedok – poškodený XXXXX (č.l. 302-309) vypovedal, že v predajni nábytku XXXXX si s manželkou XXXXX objednali vyrobenie kuchynskej linky v hodnote 49.000 Sk. Manžel obvinenej im vypísal objednávku, na ktorej bol uvedený termín dodania zákazky, pričom v cene bola zahrnutá aj dodávka a montáž kuchynskej linky. Obvinenej osobne vyplatili zálohu vo výške 25.000 Sk, k čomu im vystavila pokladničný príjmový blok. V dohodnutom termíne však kuchynská linka nebola dodaná, preto šli s manželkou opätovne do predajne, kde im manžel obvinenej povedal, že majú problémy vo výrobe. Každý týždeň sa s pánom XXXXX spojil a ten ho stále uisťoval, že to bude ďalší týždeň. Začiatkom septembra 2002 prišli na predajňu, kde im predavačka povedala, že majiteľka je práceneschopná a ona o ich kuchynskej linke nevie nič. Keďže šli na dovolenku, požiadali ju, aby im kuchynskú linku dodali až koncom septembra. Ešte počas dovolenky ich kontaktoval pán Tóth, ktorý im oznámil, že kuchynská linka je už hotová, len im chýba pracovná doska, ktorú nemohli zohnať. Po návrate z dovolenky šli do predajne XXXXX ktorú však našli zatvorenú. Pán XXXXX im nedvíhal telefón a na sms správy nereagoval. Poštou im prišlo oznámenie, že predajne je z technických príčin zatvorená, pričom tovar im bude dodatočne dodaný, resp. im bude vrátená peňažná záloha. V októbri im poštovou poukážkou bolo vrátených 10.000 Sk a v máji 2003 im poštovou poukážkou bolo vrátených 2.000 Sk. Následne im bola postupne vrátená celá záloha, preto im žiadna škoda nevznikla.

Svedok – poškodený XXXXX (č.l. 318-328) ako splnomocnený zástupca spoločnosti XXXXX a.s. uviedol, že dňa 11.03.2002 došlo v predajni XXXXX k uzatvoreniu úverovej zmluvy č. 2214720007 medzi XXXXX a spoločnosťou XXXXX, predmetom ktorej bol nábytok Sektor Interier v predajnej cene 16.103 Sk. Klientka uhradila v predajni povinnú akontáciu vo výške 1.971 Sk a spoločnosťou XXXXX jej bol poskytnutý úver vo výške 14.122 Sk, ktorý sa zaviazala uhradiť v 12 mesačných splátkach po 1.662 Sk. Prvú splátku uhradila v sume 319 Sk a celkovo uhradila 1.981 Sk. Nakoľko k splácaniu úveru nedošlo, bola vykonaná previerka, v rámci ktorej sa zistilo, že klientka úver nespláca z dôvodu, že predajca, u ktorého sa úver poskytol, nedodal tovar, ktorý je uvedený v úverovej zmluve. Spoločnosť XXXXX obdržala od spoločnosti XXXXX potvrdenie o prevzatí tovaru XXXXX dňa 11.03.2002, ktorý sa zhodoval s dňom podpísanie úverovej zmluvy. XXXXX spoločnosť XXXXX informovala, že s predajcom podpísala zrušenie úverovej zmluvy, pričom jej predajca prisľúbil, že toto zašle aj spoločnosti XXXXX, žiadne storno úverovej zmluvy však doručené nebolo. Spoločnosť XXXXX zaslala sumu úveru po odpočte akontácie zmluvnému predajcovi. Dňa 22.11.2001 došlo v predajni XXXXX k uzatvoreniu úverovej medzi č. 2114720544 medzi klientkou XXXXX a spoločnosťou XXXXX, predmetom ktorej boli posuvné dvere Via Door zn. Carmel v predajnej cene 34.000 Sk, pričom klientka uhradila akontáciu vo výške 6.800 Sk. Spoločnosťou jej bol poskytnutý úver vo výške 27.200 Sk, ktorý sa zaviazala splatiť v 24 mesačných splátkach po sume 1.621 Sk. Obvinená ako konateľka spoločnosti XXXXX a rovnako tak klientka spoločnosti XXXXX uhradila 4 splátky v celkovej sume 6.484 Sk a zvyšok úveru neuhradila. V prípade, že zmluvný predajca nedodal klientovi po

uzatvorenie úverovej zmluvy tovar, alebo uzatvára ich fiktívne zmluvy, konal v rozpore s vydanou metodikou uzatvárania úverových zmlúv. V prípade stornovania úverovej zmluvy, by požadovali vrátenie poskytnutého úverového rámci od zmluvného predajcu.

Svedkyňa – poškodená XXXXX (č.l. 336-342) ako špecialistka právneho oddelenia poverená spoločnosťou XXXXX vo svojej výpovedi zopakovala skutkový stav, ako ho uviedli predchádzajúci splnomocnení zástupcovia spoločnosti. K úverovej zmluve uzatvorenej medzi spoločnosťou a XXXXX uviedla, že vzhľadom k tomu, že pani XXXXX im oznámila, že úver nespláca z dôvodu, že tovar, na ktorý bol úver poskytnutý, jej nebol dodaný a že s predajcom spoločnosťou XXXXX preto spísala zrušenie úverovej zmluvy, ktoré mala predajňa nábytku zaslať spoločnosti XXXXX zisťovali tieto skutočnosti aj u predajcu. Po opakovaných výzvach však predajca, spol. XXXXX neodpovedal. Uzavrela, že spoločnosti XXXXX vznikla konaním obvinenej XXXXX, ako konateľky spoločnosti XXXXX celková škoda vo výške 1.156,40 €.

Svedok XXXXX (č.l. 343-344) vypovedal, že ako manžel obvinenej (t.č. bývalý manžel) jej s podnikaním pomáhal, a to občasnou pomocou pri ukladaní nábytku, vybavovaní šoférov a vypísania nejakých objednávok zákazníkovi. V roku 2002 nemali žiadne finančné problémy, tie nastali až v novembri 2002, kedy im vykradli rodinný dom, pri čom im ukradli peniaze v hodnote 140.000 Sk. V mesiaci august bola jeho manželka práceneschopná a preto nemohla chodiť do predajne. Jej zamestnankyňa XXXXX jej telefonovala, že do predajne chodia zákazníci a žiadajú vrátiť tovar alebo vrátiť peniaze. Nakoľko bola manželka práceneschopná a on sa v tom čase nachádzal pracovne v Nemecku, nemohol manželku zastúpiť a zákazníkov uspokojiť. Začiatkom septembra im ich predavačka volala, že predajňa je zatvorená, nakoľko vraj nezaplatili nájom, ktorý však pravidelne platili. V predajni ostal tovar v hodnote okolo 200.000 Sk, z ktorého si podľa tvrdení predavačky majiteľa priestorov nejaký zobrali. Predavačka však inventúru neurobila, pritom za tovar bola zodpovedná ona. Tovar v hodnote 50.000 Sk, ktorý v predajni ostal z predajne odviezli domov. Zákazníkov upozornili, že predajňa je z technických príčin uzatvorená, pričom im nechali aj kontakt na manželku, obvinenú. Mobilný telefón jej však bol odcudzený, preto sa s ňou zákazníci nevedeli skontaktovať. Keďže pri krádeži prišli o všetky peniaze, nemohli zákazníkom vyplatiť celé zálohy, dodávateľom tovaru uhradili faktúry v hotovosti alebo fakturačne cez príkaz v banke. Všetkým zákazníkom poslali poštovou poukážkou nejaké čiastky. Vyslovil, že manželke chce s uhradením dlžných súm pomôcť.

Svedok XXXXX (č.l. 345-348) uviedol, že na XXXXX v Trnave prenajímal budovu, v ktorej bol priestor rozdelený na štyri časti. Jeden z týchto priestorov prenajímal spol. XXXXX s.r.o., ktorá s jeho súhlasom umožnila tento priestor užívať XXXXX a jej manželovi XXXXX, teda ich firme XXXXX s.r.o. Firma XXXXX koncom roka 2001 skrachovala a keďže priestory chceli prenajať inej firme, predajňu nábytku spol. XXXXX presťahovali na prízemie na tir mesiace s tým, že vypredajú zásoby a neskôr sa dohodnú na nájomnej zmluve. Pán XXXXX mu sľuboval, že má pripravený kontakt s nejakou veľkou nábytkárskou spoločnosťou a keď bude podpísaná zmluva, rozbehnú predaj a výrobu nábytku a podpíše sa nájomná zmluva. V máji 2002 prestala do predajne pani XXXXX chodiť, pričom ešte v tento mesiac prišiel do predajne nejaký pán, ktorý sa sťažoval, že pani XXXXX mu neplatí za

dodaný tovar a predavačku mu vydala nejaké sedacie súpravy z predajne. V júni 2002 prikázal predajňu zamknúť, pretože sa k nemu do baru, ktorý bol hneď vedľa tejto predajne, chodili sťažovať ľudia a ukazovali mu nejaké zálohové papiere od firmy XXXXX a pýtali sa, kde sú majitelia predajne. Či do predajne v júni 2002 chodila predavačka uviesť nevedel, nakoľko predajňa bola zatvorená. Uviedol, že žiaden nábytok z predajne bez vedomia majiteľov nikdy nezobral. Po mesiaci prišiel pán XXXXX, ktorému oznámil, aby do troch dní vypratá priestor, čo sa aj stalo.

Svedkyňa XXXXX (č.l. 349-353) vo svojej výpovedi uviedla, že obvinenej robila účtovníctvo od roku 1999. Ekonomiku firmy si robila obvinená sama, ona iba zaúčtovala doklady, ktoré jej priniesla. Párkrát sa stalo, že faktúry priniesla pani XXXXX bez úhrady, avšak do niekoľkých týždňov úhradu vždy priniesla. Pripustila, že niektoré faktúry mala od dodávateľov, ktoré neboli zaplatené a ktoré neboli do účtovníctva v roku 2002 zahrnuté. Účtovníctvo viedla až do roku 2002, kedy pani XXXXX prišla do ich firmy, odkiaľ si vzala väčšinu dodávateľských faktúr a pokladničných dokladov z roku 2002, ako aj z predchádzajúcich rokov. Už vtedy signalizovala nejaké problémy s priestormi na XXXXX. Viac sa už neozvala. Neskôr za ňou prišla aj jej predavačka, ktorej dala pani XXXXX výpoveď a ktorá potrebovala zápočet praxe a ďalšie materiály súvisiace s ukončením pracovného pomeru. S pani XXXXX bol však problém skontaktovať sa. Čo sa týka evidencie príjmových dokladov ako prijatých záloh od zákazníkov, žiadnu evidenciu pani XXXXX nevedla a ona ako ekonómka o nich nemala ani žiadnu vedomosť. Firma XXXXX nemala nikdy veľké zisky, nemali veľký obrat. V roku 1999 mala firma vo výkaze majetku na konci roka záväzky oproti majetku o cca 500.000 Sk. V roku 2000 mala firma vyššie záväzky oproti majetku vo výške cca 900.000 Sk, v roku 2001 sa už situácia zlepšila a koncom roka vykazovali aktívne saldo vo výške cca 300.000 Sk. Ku dňu 30.06.2002 klesli záväzky oproti koncu roka 2001 o 470.000 Sk, čo nasvedčovalo tomu, že obvinená mala finančné problémy. V roku 2002 nebol zaúčtovaný žiaden obrat v súvislosti s prenájmom priestorov predajne. Dodala, že obvinená mala problémy so splácaním leasingu na firemné motorové vozidlo zn. Škoda Fabia, ktorý nesplácala pre nedostatok finančných prostriedkov.

Svedkyňa XXXXX, rod. XXXXX(č.l. 354-362) uviedla, že pracovala ako predavačka v predajni nábytku vo firme XXXXX. Predávala zákazníkom tovar a preberala od nich zálohy na objednaný nábytok, na ktoré vystavila príjmový doklad, ktorý sa pripojil k objednávke. Po dodaní objednaného tovaru vystavila zákazníkovi pokladničný blok na celú sumu za objednaný tovar, pričom sa príjmový doklad vystavený na zálohu zničil. V osobitnom zošite sa viedla evidencia záloh prijatých od zákazníkov a predaného tovaru. Prevádzka fungovala bez problémov asi štyri roky. V apríli roku 2002 začali byť problémy s dodávateľmi tovaru, do predajne začali chodiť nespokojní zákazníci, ktorí sa sťažovali na nedodanie tovaru a žiadali vrátiť zaplatené preddavky, s čím ich posielala za obvinenou, ako majiteľkou predajne. Asi v máji roku 2002 prestala obvinená chodiť do práce, jej muž povedal, že je chorý, prvý týždeň chodil do predajne miesto nej jej manžel, potom už prestal chodiť aj on. Predajňa tak bola otvorená iba poobede. Do predajne prišli dvaja dodávatelia, ktorí tvrdili, že im obvinená nezaplatila za vyrobený nábytok a chceli si nábytok zobrať z predajne. Bez súhlasu majiteľov im to však dovoliť nechcela. Po príchode majiteľov do predajne sa títo s jedným z dodávateľov dohodli, že si môže zobrať jednu látkovú pohovku v hodnote 10.000 Sk a mala pocit, že si vzal aj kreslo v hodnote 7.000 Sk. Či majitelia predajne dlhovali na nájomnom, uviesť nevedela, pretože majitelia

budovy jej zobrali kľúče od predajne, zamkli ju a ona sa tam už nemohla dostať. Ešte predtým však stihla urobiť inventúru nábytku, ktorý ostal v predajni. Predajňa bola zatvorená, avšak pán XXXXX ju poprosil, aby šla vydať zostávajúci tovar z predajne, preto požiadala majiteľov budovy, aby jej predajňu otvorili. Neskôr prišiel šofér a odviezol zostávajúci nábytok z predajne, údajne do domu XXXXX. V predajni však chýbal nejaký vystavený nábytok, ktorý si zrejme odniesli majitelia budovy. Tóthovi jej však nedvíhali. Predajňa bola teda od júna 2002 zatvorená. Písomnú výpoveď preto odniesla účtovníčke firmy XXXXX. Neskôr jej volal pán XXXXX, ktorý sa s ňou osobne stretol, kde jej doniesol dohodu o rozviazaní pracovného pomeru. Ďalej uviedla, že ako predavačka spisovala aj návrhy úverových zmlúv medzi spol. XXXXX spol. XXXXX a klientami predajne. K spisovaniu úverových zmlúv bola poverená majiteľkou. Pri podpise úverovej zmluvy dávala na žiadosť obvinenej klientom podpísať potvrdenie o prevzatí tovaru a prevzatie tovaru uvádzala aj v príslušnej kolónke každej úverovej zmluvy. K úverovej zmluve č. 2114720544 uviedla, že ju podpisovala s obvinenou ako klientkou na nákup posuvných dverí Via Door v hodnote 34.000 Sk. Spol. XXXXX túto úverovú zmluvu akceptovala aj napriek tomu, že pani XXXXX bola ich obchodným zástupcom a ona bola jej zamestnankyňou. Či tovar, na ktorý úver brala, aj prevzala a či úver aj splácala sa nevedela vyjadriť. K úverovej zmluve uzatvorenej s pani XXXXX uviedla, že si na túto pani spomína, nakoľko sa chodila za obvinenou sťažovať, že úver musí splácať, aj keď žiaden tovar nemá. Nič bližšie však uviesť nevedela, nakoľko s pani XXXXX jednala osobne obvinená.

Svedkyňa XXXXX (č.I. 363-367) vypovedala, že predajňu firmy XXXXX viedol manžel jej dcéry XXXXX, XXXXX, pričom táto bola na ňu iba napísaná. Vzhľadom k tomu, že im nevyšiel ich veľký podnikateľský zámer, a to výstavbu obchodného centra v blízkosti hypermarketu Tesco, do ktorého XXXXX investoval veľké peniaze, ale nakoniec nemali finančné prostriedky na realizáciu výstavby nákupného centra, ich podnikateľský zámer stroskotal a keďže nemali finančné prostriedky prestalo sa im dariť aj v predajni nábytku. Nakoľko neplatili nájomné, majiteľ budovy ich v roku 2002 zatvoril, pričom im zobral aj nejaký nábytok. Predajňu museli zatvoriť aj preto, lebo nemali peniaze ani na podnikanie a ani na prevádzku. Obaja tak odišli do Kanady, aby zarobili dáke peniaze. Uviedla, že o tom, že má jej dcéra XXXXX problémy vedela, nevedela, že sú však až také vysoké. Za svoju dcéru preto uhradila dlžobu voči pani XXXXX. Pri ďalšom výsluchu využila svoje zákonné právo odmietla vypovedať.

Svedkyňa XXXXX (č.I. 368-370, 372-375) uviedla, že dňa 11.03.2002 uzatvorila v predajni nábytku XXXXX úverovú zmluvu č. 2214720007 so spol. XXXXX, predmetom ktorej bola kúpa nábytku Sektor Interier v predajnej cene 16.103 Sk, ktorý sa zaviazala uhradiť v 12 mesačných splátkach po 1.662 Sk. Po spísaní zmluvy si mala prísť do 30 dní pre nábytok, čo sa však nestalo a opakovanými návštevami predajne jej bolo oznámené, že majú problémy s vozidlom a taktiež sa zatajovali. V mesiaci jún 2002 bola opäť v predajni, kde písomne požiadala o zrušenie úverovej zmluvy, nakoľko tovar jej nebol dodaný. Taktiež bola osobne v spol. XXXXX, kde sa bola informovať o zmluve, pričom na podnet spoločnosti písomne požiadala o ukončenie úverovej zmluvy, čo bolo dňa 02.07.2002 schválené. Za úver zaplatila sumu 3.324 Sk, a potom prestala splácať, nakoľko tovar jej nebol dodaný.

V predmetnej veci boli do spisu doložené listinné dôkazy, a to výzva na zaplatenie sumy vo výške 92.106,20 Sk od spol. XXXXX zo dňa 11.06.2002 (č.l. 190), faktúra číslo 20313084 na úhradu sumy 21.049 Sk spol. XXXXX (č.l. 197), prehlásenie zo dňa 25.09.2002 spol. DUEL (č.l. 198), faktúra č. 29313011 na úhradu 147.859,50 Sk spol. XXXXX (č.l. 199), dodací list č. 23/11/00/1, č. 23/11/00/2, č. 104/13/01 spol. XXXXX (č.l. 200, 201, 203), faktúra č. 29313022 na sumu 33.464,60 Sk. Príjmový pokladničný doklad vystavený pánovi XXXXX dňa 17.07.2002 na sumu 10.000 Sk a objednávka sedacej súpravy (č.l. 237-238); poštové poukážky adresované pánovi XXXXX na sumu 5000 Sk a 2.000 Sk od spoločnosti XXXXX a od obvinenej XXXXX, príjmový pokladničný doklad zo dňa 16.07.2002 vystavený pre pána XXXXX preukazujúci zaplatenie zálohy vo výške 10.000 Sk, objednávka sedacej súpravy, oznámenie spoločnosti XXXXX zo dňa 10.09.2002 o dočasnom zatvorení predajne a dodaní tovaru, resp. o vrátení finančných prostriedkov (č.l. 269-272). Vyčíslenie spôsobenej škody XXXXX z úverovej zmluvy č. 2114720544 zo dňa 22.11.2001 na celkovú sumu 1.072,76 € (č.l. 334) a vyčíslenie škody z úverovej zmluvy č. 2214720007 zo dňa 11.03.2002 na celkovú sumu 595,66 € (č.l. 335), zrušenie úverovej zmluvy pani XXXXX zo dňa 17.06.2002 (č.l. 371), úverová zmluva č. 2114720544 (č.l. 389-391), úverová zmluva č. 2214720007 (č.l. 392-393), potvrdenie o prevzatí tovaru pani XXXXX (č.l. 394). Vyčíslenie škody XXXXX (č.l. 376-377), zmluva o prenájme zo dňa 13.12.2001 (č.l. 382-383), doklad o transakcii vystavený pre obvinenú od XXXXX (č.l. 384), prvá upomienka na zaplatenie mesačnej úhrady zo dňa 12.07.2002 adresovaná obvinenej od XXXXX (č.l. 386), výpoveď zo zmluvy o prenájme s následnou kúpou prenajatej veci zo 16.09.2002 (č.l. 387). Výkaz o majetku a záväzkoch k 31.12.2000, výkaz o príjmoch a výdavkoch k 31.12.2000 (č.l. 407-410), daňové priznanie obvinenej za rok 2000 (č.l. 411-418), daňové priznanie obvinenej za rok 2001 (č.l. 421-425). Objednávka na kožené kreslá pre pána XXXXX zo dňa 19.06.2002, spolu s príjmovým pokladničným blokom o prevzatí zálohy vo výške 15.000 Sk a oznámením o dočasnom uzavretí predajne nábytku a dodaní tovaru, resp. vrátení zálohy (č.l. 426-428). Objednávka na sedáciu súpravu pre pani XXXXX spolu s príjmovým pokladničným dokladom o prevzatí zálohy vo výške 16.000 Sk a oznámením o dočasnom uzavretí predajne nábytku a o dodaní tovaru, resp. vrátení zálohy (č.l. 429-430). Zmluva o dielo uzatvorená medzi spol. XXXXX a pani XXXXX spolu s príjmovým pokladničným dokladom o prevzatí zálohy vo výške 10.000 Sk (č.l. 433-434). Objednávka sedacej súpravy pre spol. XXXXX s.r.o. spolu s príjmovým pokladničným dokladom o prevzatí zálohy vo výške 7.000 Sk (č.l. 441-442). Objednávka kuchynskej linky pre pána XXXXX spolu s príjmovým pokladničným dokladom o prevzatí zálohy vo výške 25.000 Sk, oznámenie o dočasnom uzavretí predajne nábytku a o dodaní tovaru, resp. vrátení zálohy, poštová poukážka na sumu 10.000 Sk pre pána XXXXX od spol. XXXXX (č.l. 443-446). Zmluva o dielo uzatvorená medzi spol. XXXXX a pani XXXXX, príjmový pokladničný doklad o prevzatí zálohy vo výške 15.900 Sk (č.l. 447-450). Poštové poukážky preukazujúce vrátenie finančných čiastok od obvinenej (č.l.469-471). Výpis z účtu obvinenej v XXXXX (č.l. 472-497).

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obvinená XXXXX nebola doposiaľ súdne trestaná. Z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že obvinená nebola v minulosti ani priestupkovo prejednávaná. Obvinená sa toho času nachádza na území Spojených štátov amerických, kde má nahlásený aj trvalý pobyt. Uviedla, že nepracuje, žije s dcérou, ktorá pracuje v reštauračnom biznise.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Dostatočné zistenie skutkového stavu veci je nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie. Z tejto požiadavky zistenia skutkového stavu veci vyplýva, že orgán činný v trestnom konaní sám určuje mieru dokazovania, ktoré musí v konaní vykonať, aby bola táto požiadavka splnená. Orgán činný v trestnom konaní musí vykonať také dôkazy, ktoré zabezpečia náležité zistenie skutkového stavu veci bez dôvodných pochybností tak, aby bolo možné vo veci spravodlivo rozhodnúť.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Podľa § 2 ods. 1 Trestného zákona trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Podľa § 8 Trestného zákona je trestným činom protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon nestanovuje inak.

Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa dopustí ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku väčšiu škodu, za čo sa potrestá odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Trestným činom je teda zavinené konanie trestnej zodpovednej osoby, ktorého znaky sú obsiahnuté v osobitnej časti Trestného zákona v konkrétnej skutkovej podstate. Zákonnými znakmi skutkovej podstaty sú štyri skupiny znakov určujúce subjekt, subjektívnu stránku, objekt a objektívnu stránku. Všetky zákonné znaky sú obsiahnuté v jednotlivých základných skutkových podstatách a niektoré z nich sú aj

všeobecne upravené vo všeobecnej časti Trestného zákona. Všetky zákonné znaky trestného činu musia byť naplnené, inak nejde o trestný čin, aj keby išlo o protiprávne konanie.

Objektom trestného činu podvodu podľa § 221 Trestného zákona je cudzí majetok, bez ohľadu na druh a formu vlastníctva. Objektívna stránka trestného činu je charakterizovaná spôsobom spáchania trestného činu a jeho následkami. Sem patrí predovšetkým konanie páchatel'a, následok, a príčinný vzťah (kauzálne priebeh) medzi konaním páchatel'a a následkom trestného činu. O konaní hovoríme ako o vedomej činnosti človeka zameranej na dosiahnutie určitého zámeru. Následkom je porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného trestným zákonom. Príčinný vzťah znamená spojitosť, súvislosť medzi protiprávnym konaním a jeho následkami na objekte trestného činu. Z hľadiska objektívnej stránky trestného činu podvodu sa vyžaduje, aby páchatel' na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatil tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl a spôsobí tak na cudzom majetku najmenej nepatrnú škodu. Omyl je nezhoda (vedomostí, predstáv) človeka so skutočným stavom veci. Uvádzať do omylu predstavuje aktívne konanie, kedy páchatel' predstiera existenciu určitých okolností, ktoré sú v rozpore so skutočným stavom veci. O prípad využitia niečieho omylu ide vtedy, ak páchatel' síce svojim konaním omyl nevyvolal, avšak vedomý si takejto existencie, uvedený omyl využije vo svoj prospech. Obohatením sa rozumie neoprávnené rozmnoženie majetku páchatel'a alebo niekoho iného buď jeho rozšírením alebo ušetrením nákladov, ktoré by inak boli z majetku páchatel'a alebo iného vynaložené. Páchatel'om /subjektom/ môže byť akékoľvek trestne zodpovedná osoba. Subjektívna stránka tohto trestného činu vyžaduje úmyselné zavinenie (priamy resp. nepriamy úmysel) páchatel'a.

K naplneniu zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu podvodu podľa § 221 Trestného zákona sa teda okrem iného vyžaduje, aby páchatel' úmyselne uviedol niekoho do omylu alebo úmyselne využil niečí omyl, ďalej musí byť preukázaná existencia podvodného úmyslu páchatel'a v čase jeho konania, ktorý smeruje k tomu, aby seba alebo iného obohatil. Pri trestnom čine podvodu je základom uvádzanie iného do omylu alebo využívanie omylu iného, pretože len v prípadoch, keď je škoda na cudzom majetku spôsobená v príčinnej súvislosti s omylom inej osoby, môže ísť o spáchanie trestného činu podvodu. Vo všeobecnosti možno podvod definovať ako uvedenie niekoho do omylu alebo využitie niečieho omylu za účelom obohatenia sa na cudzom majetku. Uvedením do omylu je konanie, ktorým páchatel' predstiera okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom veci. Môže ísť o konanie, opomenutie aj konkludentné konanie.

Zvážením všetkých okolností prípadu a vykonaného dokazovania je potrebné konštatovať, že sa obvinenej kladú za vinu skutky spočívajúce v zásade na troch spôsoboch konania:

1. konanie spočívajúce v uzatvorení zmlúv o prenájme s následnou kúpou prenajatej veci (XXXXX, a.s.), resp. v uzatvorení úverových zmlúv (XXXXX a.s.) – skutky v bodoch 1 až 4 uznesenia,
2. konanie spočívajúce v odobratí tovaru od dodávateľa, ktorému neboli uhradené v celosti faktúry (XXXXX s.r.o.) – skutok v bode 5 uznesenia

a

3. konanie spočívajúce v ponechaní si záloh pri objednávke tovaru, ktorý následne nebol dodaný – skutky v bodoch 6 až 13 uznesenia.

Vo vzťahu ku skutkom v bode 1 až 4 uznesenia spočívajúce v uzatvorení zmlúv o prenájme s následnou kúpou prenajatej veci (XXXXX, a.s.), resp. v uzatvorení úverových zmlúv (XXXXX a.s.) z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by si spoločnosti XXXXX, a.s., resp. XXXXX a.s. nejakým spôsobom preverovali finančnú situáciu osôb, s ktorými vstúpili do zmluvného vzťahu. Vzhľadom na súčasnú rozhodovaciu prax súdov ako i rešpektujúc usmernenie generálneho prokurátora Slovenskej republiky č. IV/1 Spr 434/15/1000 - 6 z februára 2016 bolo zistené, že v prípade dodržania obvyklej miery opatrnosti pri uzatváraní úverových zmlúv postačí, aby poškodený (v uvedenom prípade spoločnosť XXXXX a.s.) pri poskytovaní úveru preveril žiadateľa o úver bežnými dostupnými prostriedkami (napríklad cez obchodný register, sociálnu poisťovňu, telefonické, či osobné preverovanie u zamestnávateľa a podobne). V uvedenom prípade však z výpovedí zástupcov spoločností XXXXX a.s. a ani XXXXX, a.s. nevyplýva, že by si tieto spoločnosti nejakým spôsobom údaje poskytnuté obvinenou, resp. XXXXX preverovali, čím nedodržali obvyklú mieru opatrnosti, ktorá sa v podobných obchodných prípadoch vyžaduje a dodržiava. Vzhľadom na to je dôvodné, aby za prekročenie bežného komerčného rizika znášali následky svojho konania (či skôr nekonania) poškodené spoločnosti. Za situácie, keď poškodený sám svojou zjavnou neopatrnosťou, ktorej sa mohol ľahko vyvarovať, pristúpil k neistej finančnej dispozícii a vynaložil finančné prostriedky, potom sa s dôsledkami tejto neistoty musí vysporiadať taktiež sám, a to za použitia prostriedkov súkromného práva. Z hľadiska princípov, na ktorých je založený demokratický štát je neprijateľné, aby trestným postihom jedného účastníka súkromnoprávneho vzťahu bola nahradzovaná nevyhnutná miera opatrnosti druhého účastníka pri ochrane vlastných práv a majetkových záujmov. Trestným postihom nie je možné nahrádzať inštitúty iných právnych odvetví, ktoré sú určené na ochranu majetkových práv a záujmov. Trestné právo je prostriedkom ultima ratio (posledná a najkrajnejšia možnosť), pričom sa vychádza zo zásady pomocnej úlohy trestnej represie (zásada subsidiarity). V zmysle tejto zásady má byť trestné právo použité len ako najkrajnejší prostriedok a len pri typovo najzávažnejších porušeníach spoločenských vzťahov, záujmov a hodnôt, v prípade, ak iné možnosti, najmä prostriedky ostatných právnych odvetví, neboli dostačujúce, teda už boli vyčerpané, sú neúčinné alebo zjavne nie sú vhodné.

Vo vzťahu ku skutku v bode 5 uznesenia spočívajúcom v odobratí tovaru od dodávateľa XXXXX, s.r.o., ktorému neboli uhradené v celosti faktúry uvádzam, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že zo strany XXXXX – XXXXX nebola v celosti uhradená faktúra č. 29313011 splatná 31.12.2000 vystavená na sumu 147.859,50 Sk, z ktorej nebola uhradená suma 37.592,60 Sk, napriek tomu bol zo strany XXXXX, s.r.o. dodaný tvar na základe faktúry č. 29313022 splatnej dňa 19.10.2001 vystavenej na sumu 33.464,60 Sk a tovar na základe faktúry č. 20313084 splatnej dňa 12.04.2002 vystavenej na sumu 21.049,- Sk. Z doložených písomností poškodenou spoločnosťou je zrejmé, že za XXXXXL – XXXXX konal bývalý vtedajší manžel obvinenej XXXXX, s ktorým sa poškodená spoločnosť kontaktovala osobne, telefonicky ako aj písomne. Spoločnosti XXXXX, s.r.o. nebola celkovo uhradená suma 3.057,40 €. Posúdením trestnosti tohto skutku je potrebné uviesť, že poškodená spoločnosť nedodržala obvyklú mieru opatrnosti podľa ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka, ktorú povinnosť má každý účastník občianskoprávneho

(obchodnoprávneho) vzťahu, teda v záväzkových vzťahoch nielen dlžník ale aj veriteľ. Poškodená spoločnosť napriek zjavným finančným problémom obvinenej, keď nedošlo k uhradeniu predchádzajúcej faktúry v celosti, dodala do predajne obvinenej ďalší tovar na základe dvoch ďalších faktúr. Z výpovede konateľky poškodenej spoločnosti XXXXX nie je zistiteľná žiadna iná okolnosť, ktorou by obvinená vylákala dodaný tovar. Vzájomný vzťah spoločnosti XXXXX, s.r.o. a XXXXX – XXXXX vykazuje znaky obchodného vzťahu – veriteľ a dlžník. Aj v tomto prípade platí zásada subsidiarity, tak ako to bolo vyššie uvedené.

Vo vzťahu ku skutkom v bode 6 až 13 uznesenia spočívajúcich v ponechaní si záloh pri objednávke tovaru, ktorý následne nebol dodaný, ktorých sa obvinená XXXXX mala dopustiť v období od 16.05.2002 do 25.07.2002 je potrebné uviesť, že v tomto čase obvinená už musela mať jednoznačne vedomosť o svojej zjavne nedobrej finančnej situácii, neplatila nájom na predajné priestory a niektoré svoje ďalšie záväzky, napriek tomu neukončila svoje podnikanie, neupozornila svoju zamestnankyňu, aby neprijímala ďalšie objednávky na tovar, prípadne niektoré objednávky prijala sama, respektíve jej vtedajší manžel XXXXX. Snažila sa zabezpečiť nejakým spôsobom zabezpečiť svoje podnikanie, no v daných prípadoch už jej konanie presiahlo obvyklú mieru podnikateľského rizika a vykazovalo už zjavné známky podvodného konania z jej strany. Obvinená XXXXX podľa svojej výpovede, ako aj výpovede svojho vtedajšieho manžela XXXXX a zamestnankyne XXXXX v tom čase ochorela a následne koncom mesiaca júl 2002 došlo uzatvoreniu prevádzky zo strany prenajímateľa. Obvinená zaslala v septembri 2002 väčšine klientov písomné oznámenie o dočasnom uzatvorení prevádzky predajne z technických príčin, podľa ktorého im buď v lehote 30 dní dodá tovar, alebo im vráti poskytnutú zálohu. Následne (väčšinou až v priebehu už vedeného trestného konania) niektorým poškodeným bola celkom alebo sčasti vrátená záloha a to XXXXX bola vrátená na viackrát celá záloha (25.000 Sk), XXXXX nebola vrátená žiadna suma, XXXXX bola vrátená len suma 2.000 Sk, spoločnosti XXXXX s.r.o. bola vrátená suma 2.000 Sk, Nádaským bola vrátená na dvakrát suma 7.000 Sk, XXXXX bola vrátená suma 2.000 Sk, XXXXX bola vrátená tiež suma 2.000 Sk, XXXXX bola vrátená na dvakrát suma 7.000 Sk. Obvinená teda dosiaľ nevrátila celkovo sumu 59.900 Sk, t.j. po prepočte 1.822,34 €. Z uvedeného je zrejmé, že obvinená mala záujem vrátiť poškodeným aspoň časť z poskytnutých záloh, čo je možné posúdiť ako náhradu spôsobenej škody.

V nadväznosti na uvedené mám za to, že konanie obvinenej popísané v rámci skutkov číslo 1 až 5 uznesenia nenaplnilo základné znaky skutkovej podstaty trestného činu, tak ako to predpokladá Trestný zákon. Konanie obvinenej popísané v rámci skutkov pod bodmi 6 až 13 uznesenia vykazuje znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Trestný zákon pri všetkých prečinoch okrem skúmania, či boli naplnené formálne znaky toho ktorého trestného činu ustanovuje orgánom činným v trestnom konaní povinnosť skúmať takzvaný materiálny kolektív, ktorý vyjadruje závažnosť spáchaného prečinu a v prípade, že je závažnosť spáchaného prečinu nepatrná, nejde o prečin, a teda ani o trestný čin ako taký. Pri posudzovaní závažnosti prečinu je potrebné vychádzať z taxatívne vymedzených okolností, po komplexnom vyhodnotení ktorých možno zodpovedne uvažovať o tom, či spáchaný skutok dosahuje závažnosť vyššiu ako nepatrnú. Týmito okolnosťami sú spôsob spáchania

skutku a jeho následky, okolnosti za ktorých bol spáchaný, miera zavinenia a pohnútka. Materiálny korektív predstavuje výnimku z formálneho chápania kategórie trestných činov. Pri určení závažnosti prečinu ako merateľného kritéria materiálneho znaku sa vychádza z toho, že materiálny korektív je súborom viacerých skutočností, ktoré treba v každom jednotlivom prípade zvážiť ako jeden celok, aj keď v tom ktorom prípade môže byť pomer, s ktorým sa prihliada na tieto jednotlivé skutočnosti a na vzájomný vzťah medzi nimi, rôzny. Stupeň závažnosti nemožno konkrétne vyjadriť a je len na zvážení príslušného orgánu činného v trestnom konaní, ako všetky zákonom určené okolnosti vymedzujúce závažnosť prečinu bude posudzovať.

Po celkovom zhodnotení uvedených taxatívne stanovených okolností a skutkových zistení mám za to, že závažnosť skutkov (najmä v bodoch 6 až 13 uznesenia), ktoré sú predmetom trestného stíhania a ktorých sa dopustila obvinená je iba nepatrná. Stíhané protiprávne konanie obvinenej predstavuje exces z medzí inak ňou riadne vedeného života, keďže obvinená nebola doposiaľ súdne trestaná, nevedlo sa proti jej osobe iné trestné konanie a až doposiaľ nikdy nebola sankcionovaná za priestupok. Nepatrnú závažnosť spáchaných prečinov výrazne umocňuje skutočnosť, že od spáchania skutkov uplynulo viac ako 17 rokov. Na tomto mieste možno poukázať na to, že hoci konštantná judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a tiež súdov nižších stupňov neumožňuje ako samostatný dôvod na zastavenie trestného stíhania v zmysle § 215 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku s prihliadnutím na § 9 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku uplatniť neprimeranú dĺžku trestného konania, túto okolnosť je nevyhnutné premietnuť do posudzovania závažnosti spáchaného prečinu. Značný časový odstup od spáchania stíhaných skutkov, ako tomu je i v danom prípade, podstatným spôsobom znižuje záujem spoločnosti na potrestaní páchatel'a činu, a podľa súdnej praxe môže byť dôvodom na mimoriadne zníženie ukladaného trestu a analogicky aj na uplatnenie materiálneho korektívu vo forme významného zníženia - zoslabenia stupňa závažnosti skutku. Samotným poškodeným (v rámci skutkov 6 až 13 uznesenia) vznikla konaním obvinenej len zväčša malá škoda, a po čiastočnej úhrade škody nízky dlh, preto možno vyhodnotiť, že následok činu nebol závažný a vzhľadom na odstup času je v podstate zanedbateľný. Aj keď medzi okolnosti, ktoré determinujú stupeň závažnosti spáchaného prečinu nepatria podľa § 10 ods. 2 okolnosti vzťahujúce sa na osobu páchatel'a, tieto majú nepochybne vplyv na posudzovanie toho či trestanie a kriminalizovanie páchatel'a, ktorý nebol doposiaľ súdne trestaný, nie je voči nemu vedené iné trestné stíhanie a nebol postihovaný za spáchanie priestupkov, v prípade prečinov spáchaných pred sedemástimi rokmi, nie je v rozpore s účelom trestania vymedzenom v § 34 ods.1 Trestného zákona.

Obvinená teda svojím konaním (popísaným v bode 6 až 13 uznesenia) naplnila všetky formálne znaky prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, no jej skutky nedosahujú zákonom predpokladaný stupeň závažnosti, v dôsledku čoho ich nie je možné právne kvalifikovať ako trestný čin a pristúpiť k vyvodu trestnej zodpovednosti. Z ustanovenia § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyplýva, že prokurátor obligatórne zastaví trestné stíhanie ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci – prípadný priestupok už nie je možné prejednať s poukazom na odstup času.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností bolo potrebné rozhodnúť tak, ako

je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Trestného poriadku)

Mgr. Elena Bednáriková
prokurátorka